

трибуна

arsenal® 10

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

3 юли 2020 г. • година X • брой 235

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

20 ГОДИНИ СЛУЖБА „ОХРАНА“ В „АРСЕНАЛ“

Арсеналските охранители отбелязват двадесет години от създаването на отдела. Фирмената охранителна дейност на "Арсенал" е регламентирана със Заповед на Генералния директор на дружеството инж. Николай Ибушев от началото на месец юли 2000-та година.

Точно този период от началото на лятото се оказва съдбован за работата, свързана с охраната и сигурността на предприятието.

Първият охранителен взвод

Тази дейност си има своята предистория и я откриваме далеч назад в годините, когато се формира първият охранителен взвод към Държавната военна фабрика. Годината е 1931-ва. Служебно писмо № 2507 от 3-ти юли изиска 18 редници от различни артилерийски части, които полагат основите на вътрешната охранителна дейност. Няколко месеца по-късно, на 10 декември същата година, със Заповед № 67 на Казанлъшкия гарнизон, караулът при фабриката от гарнизонен става "домашен". Към 18-те войници от артилерийските части са изпратени допълнително още войници от Осми пехотен Тунджански полк, с които се формира охранителна команда, състояща се от три взвода.

Продължава на стр. 3

Част от екипа на служба „Охрана“

Юли - Месец на Белугата, черния хайвер и водка „Белуга Нобъл“

Повече по темата на стр. 6

Поради повишения интерес към „Белуга“ менюто, ресторант „Орешака“ продължава през целия месец юли да предлага невероятните рецепти, пригответи от есетрова риба.

В допълнение към приятната атмосфера ще звучат на живо руски, български и световни шлагери!

За резервации: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

В „АРСЕНАЛ“ ПРЕПОДПИСАХА КОЛЕКТИВНИЯ ТРУДОВ ДОГОВОР

В най-голямото машиностроително предприятие в България – „Арсенал“ АД в Казанлък, продължава действието на Колективния трудов договор (КТД), който бе подписан и регистриран през юли 2017 година. С Допълнително споразумение, склучено на 16 юни 2020 година, действието на Договора се удължава с още една година – до юли 2021 година. Допълнителното споразумение е подписано от генералния директор на „Арсенал“ АД инж. Николай

Ибушев – за работодателя, и от председателите на двета синдиката в предприятието – Атанас Бозов за СК на КНСБ и Любомир Лалев – за ФСО на КТ „Подкрепа“.

Анексът към КТД в „Арсенал“ е съществен елемент в последователната социална политика, провеждана в предприятието, тъврдят и от двете преговарящи страни по документа. Освен че са залегнали редица благоприятни клаузи за работещите, Договорът продъл-

жава да действа и в условията на световна пандемия, която е изпитание за икономиката на всяка държава по света, катеторично са синдикалистите. Преподписването на КТД безспорно е огромно предимство за работодателя и служителите – синдикални членове и присъединени към Договора, тъй като този документ е основополагащ в отношенията между работодателя, от една страна, и работещите в дружеството – от друга.

Продължава на стр. 2

Ваучер Храна Edened

Пазаруйте с Ваучер Храна от Идънред в повече от 10 000 търговски обекта в цялата страна.

С Кarta и Vaucher Подарък изберете сами своя най-желан подарък, независимо от вида му: облекло, техника или друго.

www.edened.bg, bulgaria@edenred.com, +359 2 947 02 20

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Юлия Младенова - гл. редактор, Първолета Петкова, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Мария Пискова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков.

Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД

Продължава от стр. 1

Пано от бронз разказва цяла история

Пано от олово-калаен-цинков бронз, с площ почти 7 квадратни метра, разказва историята на машиностроенето в България и Казанлък. Поставено е на преден план на сградата на Централното управление на „Арсенал“ АД. Спо-

невероятна енергия и денонещен, самоотвержен труд. Местят се работилници от София, местят се машини, съоръжения и оборудване, работници и специалисти напускат столицата и се установяват в провинцията. Животът на хората се променя, променя се и обликът на града. Точно този подем отразява второто пано. На фона на релефната карта на България е изобразено родното машиностроене, като на преден план е поставен човекът, без чийто ум, воля, познания и умения не би имало развитие в нито една

ред надписа, паното е изработено от С. Пейчев през 1936 година. Липсват исторически данни, както и записани спомени за този барелеф, както и за неговия автор. Като се има предвид, че сградата

сфера. Третата част от паното отразява типично батална сцена, като в стълкновението участват бойна авиация и бронетанкова техника. Изображенията са стилизирани и

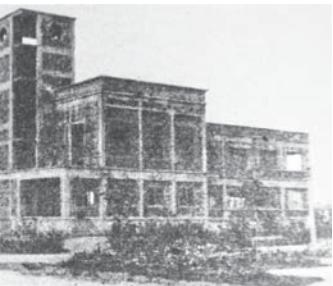
на управлението е строена през 1935 година, то, следвайки хронологията, след нейното завършване е монтиран и самият барелеф.

Интересното при него е, че се състои от 3 части, в които се проследяват различни етапи от развитието на България и нейната промишленост, свързана с отбраната на страната.

В лявата част е пресъздадена Шипченската епопея през 1877 година. Героичните боеве на легендарния връх и удържането на Шипченския проход от руските во-

ини и български опълченци се оказват решаващи за изхода на Руско-турската Освободителна война. Знае се също, че веднага след нейното приключване през 1878 година се поставя началото на българската военна промишленост, а от 1924 година Софийският арсенал се премества в Казанлък.

Казанлъшка вързка обаче съществува и за летателните апарати. И тя е, че през 1927 година в града на розите отваря врати Самолетната фабрика, която през 1942 година става клон на Държавната военна фабрика.

Строителство на управлението на ДВФ - 1935 г.

Предполага се, че паното е отлято в „Арсенал“. Съвсем накърно то бе обновено със специален препарат на солиева основа. Технологията за неговото почистване и консервация е на Стефан Илиев, технолог в Завод 5. Самата дейност е извършена от строителния цех в дружеството.

Юлия Младенова

В „АРСЕНАЛ“ ПРЕПОДПИСАХА КОЛЕКТИВНИЯ ТРУДОВ ДОГОВОР

Колективният трудов договор урежда редица важни въпроси, като трудовата заетост, професионалната квалификация и ориентиране, трудовите въз награждения, работното време, отпуските, битовите условия, социалните придобивки, отдиха, бонуси-

извънредното положение и последвалата епидемична обстановка у нас, са запазени всички договорени между двете страни клаузи.

От страна на работодателя в преговорите са участвали Янко Костадинов, директор „Финанси и ико-

Сергей Сяров

те, безплатния транспорт, ползването на редица привилегии и други, като записаните клаузи за работещите са по-добри от залегналите в Кодекса на труда.

По думите на Сергей Сяров, ръководител направление „Организация и ефективност на труда“ в „Арсенал“ АД, член на групата по преговорите по КТД от страна на работодателя, с подписането на Допълнителното споразумение всички досега съществуващи договорености се запазват в пълния им вид и обем, което говори за много добро взаимодействие между ръководството на дружеството и синдикалните организации на неговата територия. Той уточни още, че от 16 март т.г., за времето от обявяване на

номика“ на „Арсенал“ АД, Любомир Чернев, ръководител направление „Икономически анализ и прогнози“, Сергей Сяров, ръководител направление „Организация и ефективност на труда“. От страна на синдикатите са участвали Атанас Бозов, председател на Синдикалния комитет на КНСБ, Любомир Laliev, председател на Фирмената синдикална организация на КТ „Подкрепа“, и представители на двете синдикални организации.

Анексът към КТД на „Арсенал“ АД вече е регистриран в Инспекцията по труда в Стара Загора. Действието му се удължава до 7 юли 2021 година.

Юлия Младенова

На море: Специални цени за арсеналици

Специални цени за морска почивка предлага „Арсенал“ на своите работници и служители.

След безплатното море в първите съмни, от 20 юли до 31 август 2020 година арсеналици могат да отдъхнат в хотел „Арсенал“ в град Несебър на специални цени. В този период всеки желаещ от предприятието може да почива на море **All inclusive** само за 30 лева на ден. В тази цена влизат една нощувка за възрастен в двойна или тройна стая и пълен храноден – закуска, обяд и вечеря с включени алкохолни и безалкохолни напитки. Преференциалните цени за морската почивка за работещите в „Арсенал“ са част от социалната политика на дружеството и са резултат от добро взаимодействие между синдикатите и ръководството на завода.

За гостите на хотела, които не са служители на „Арсенал“, почивката **All inclusive** също е на атрактивни цени – 52 лева за нощувка и пълен храноден за възрастен.

За децата са предвидени специални отстъпки.

За дете от 0 до 5.99 години храната е безплатна, но не се обслужва с отделно легло.

Дете от 6 до 11.99 години се настанива на допълнително легло в двойна или тройна стая. Цената за дете на работещи в „Арсенал“ е 24 лева на ден, а за дете на неработещи в „Арсенал“ – 26 лева.

Децата на навършени 12 години се настаниват като възрастни.

Справки и записвания:

Синдикален комитет на КНСБ в „Арсенал“ АД и в синдикалните организации на КНСБ по заводи в дружеството, както и на тел. 0888582673 или вътр. 2156

За резервации можете да звъните и в хотел „Арсенал“ на телефон: 0885538239

20 ГОДИНИ СЛУЖБА „ОХРАНА“...

Продължава от стр. 1

Те са задължени да изпълняват следните задачи:

- да предпазват фабrikата от пожар;
- да пазят реда и спокойствието във фабrikата;
- да дават хора за отцепление на района при изпитателни стрелби;

административните и специални въпроси.

Оттогава са изминали почти 90 години

Двадесет от тях служба „Охрана“ е организирана и администрирана от „Арсенал“ АД. С годините охранителната дей-

заемат –

дисциплина, дълг, отговорност

През изминалите 20 години, в изпълнение изискванията на ръководството на фирмата, постепенно навлизат нови сигнално-охранителни средства

Денонощен видеоцентър за наблюдение

- да помогат при товаро-ратоварните работи и пренасянето на материалите до складовете.

Създада се и пожарна служба, която първо имала за задача да отстранива причините за пожар и да бъде в готовност да гаси, ако има такъв. Специалният противопожарен правилник е трябвало да се познава и да се спазва стриктно.

През 1935 г. в Държавната военна фабrika се създава и нова длъжност – „Командант“, която се поемала от строеви офицер, на когото са подчинени пожарната команда, телефонистите, портиреите, пазачите, които трябвало и да следят за влизането и излизането на външни за фабrikата лица. В задълженията на команданта влизала още и уреждането на противовъздушната отбрана и отбраната при безредици.

През 1943 г. охранителната команда е преименувана в „Охранителна батарея“ и преминава на подчинение на команданта на фабrikата във всяко отношение.

От месец април 1947 г. с Постановление на Министерски съвет военната фабrika в Казанлък преминава на стопанска самоиздръжка като самостоятелна юридическа единица и от Министерството на народната отбрана по-късно преминава към Министерството на индустрията. Във връзка с това охранителната батарея се предава на Втори противовъздушен полк. Помещенията на батареята, намиращи се в казарма в югозападния район на фабrikата, се предават на поделение „Балкан-39“, което се заема с охраната.

След това охранителната дейност се поема от ведомствена милиция към Министерството на вътрешните работи. С настъпилите промени в края на 80-те години тази служба се закрива и се създава нова – Ведомствена служба „Охрана“ към „Арсенал“, подчинена на МВР. Със заповед на министъра на вътрешните работи в началото на юли 2000-та година службата се разформира и се създава вътрешнозаводска, подчинена на Директора по

ност е претърпяла промени. Като цяло основните задачи са се запазили, но е разширен диапазонът на дейността.

Днес към службата работят 284 души, разпределени в три звена: въоръжена охрана, невъоръжена охрана и сигнално-охранителна дейност. Работата им е съобразена с действащата в България законова и нормативна уредба и Правилниците за вътрешния ред и пропускателния режим в „Арсенал“. Стриктното спазване на регламентираните задачи определят нормалното функциониране и пълноцената дейност на цялата фирма. На служителите от отдел „Охрана“ се разчита по време на фирмени мероприятия, както и обезпечаване реда и ликовидиране на последиците от последвали аварии и природни бедствия. За осъществяването на дейността на службата се разчита на служителите от трите направления, които преминават през предварителен подбор при постъпване на работа и периодични психологически прегледи. Необходимо е служителите да притежават съответни качества като бдителност, съобразителност и адекватна реакция при възникване на извънредни ситуации, а за въоръжената охрана – умело боравене и с огнестрелно оръжие.

Тодор Карагьозов – в момента старши на охранителната смяна на площадка Мъглиж, си спомня как само за един ден от служители на МВР се превръщат в арсеналски охранители. „Бяхме близо 250 души. Някои предпочитаха да бъдат уволнени от структурите на МВР, други останахме в „Арсенал“. И така до днес“.

Редом с неговото име в споменчния състав на отдел „Охрана“ от двадесет години са имената на и неговите колеги: Колю Алагенов, Иван Карамилов, Митко Василев, Георги Фотев, Данчо Бозуков, Недялко Стамов, Минчо Дрянков, Асен Карайлиев, Иван Георгиев, Христо Драгов и др. Всички те, както и по-младите им колеги, притежават най-важните качества за дължността, която

– по-прецизни и чувствителни датчици, по-надеждни системи, видеонаблюдение и т.н. „Логичен завършек бе изграждането и повече от година функционирана денонощен видеоцентър за наблюдение от най-съвършен тип“, – казва начальникът на отдел „Охрана“ Васил Василев. Гордост за фирмата е и компютъризираната система за охрана на новоизградени складови и производствени обекти.

Михаил Михайлов, който също е в отдела от самото му създаване, счита, че „човек трябва да бъде призван за тази работа, трябва да има усет и бдителност. И най-важното – да изпълнява

На Многая лета!

Уважаеми арсеналски охранители,

Изминаха 20 години от създаването на фирмено звено за охрана в „Арсенал“ АД.

Време, достатъчно за утвърждаването и усъвършенстването на Вашата безцenna, специализирана и високоотговорна дейност.

Дейност, без която е невъзможно фирмата да функционира нормално.

Ръководството на дружеството вярва във Вашия висок професионализъм, принципи и морал, влагани в ежедневната ви работа.

Бъдете винаги бдителни и усърдни на поста си.

Пожелавам здраве и бодър дух – на Вас и на Вашите семейства.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Юли, 2020 г.
Казанлък

Инж. Николай Ибушев
Генерален директор
„Арсенал“ АД

в отдел „Охрана“ – Данail Карагьозов, определя работата като „ангажираща сериозно внимание“. Заедно с това трябва да се проявяват наблюдалност и усъвършенстване. Срещата с различни хора изисква определено и комуникативност. Спокойствие и увереност му възвхават и ръководителите на службата, защото те проявяват уважение и разбирае към всеки член на многобройния колектив.

Въпреки канализирането и усъвършенстването на дейността с годините, нови задачи изискват непрекъснато. Последните особености работата на охранителите са свързани с противоепидемичните мерки от началото на месец март тази година. С цел опазване здравето и живота на работещите във фирмата, ръководството на „Арсенал“ разпореди закупу-

ната на някои от тях: Красимир Илийков, Иван Дънов, Боян Боеv, Петър Йърков и др.

С Постановление № 48 от 22 март, 2016 г. на Министерски съвет „Арсенал“ е обявен за Обект със стратегическо значение за държавата. С това нараства и отговорността на служба „Охрана“. Но се увеличават и проверките, свързани с тези отговорности. Съвсем накърно завършила проверка от ДАНС и други служби от МВР, които определят фирмата охранителна дейност като „адекватна и целенасочена“. И нещо повече –

персоналът е изключително добре подбран и подгответ

Ръководството на „Арсенал“ има съществен принос за организацията на работата, свърз

Охранителите през 80-те години на XX век

задълженията си безупречно и с желание. Денник или празник – щом си дежурен, няма значение. Забравяш за рождения дни или семейни тържества“. Това е вече наистина дълг, въпрос на чест и самосъзнание. Той разказва и за първия си ден като охранител във фирмата. Спира автомобил на излизане от „Арсенал“, любезно моли да се отвори багажника и да го провери. Дотам стига в старинието си, че проверява усърдно новия ръководител. „Сигурно ще помни този случай чия живот“, – споделя Михайлов.

Един от по-новото попълнение

въвело и монтирането на стационарни термовизионни камери на всички портали. Така се осъществява пълен контрол на всички влизящи на територията на дружеството.

„Амбицията, с която работят младите технически кадри, и високопрофесионалната им работа, ни кара да се чувстваме уверени пред бъдещите предизвикателства“, – казва ръководителят на звено СОД Николай Шишков. „Радостното е, че постъпват и по-млади хора, на които ще се разчита занапред“, – с гордост заявява Васил Василев и добавя име-

зана най-вече с осигуряването на средства за закупуването и въвеждането на нова и модерна техническа апаратура, подпомагаща охранителната дейност.

„Поглеждайки назад към изминалите две десетилетия и постигнатото развитие в цялостната дейност на службата, тъвърдо сме уверени, че ще бъдем в крак с непрекъснатия стремеж на развитие на фирмата и за въдъшце“, – категоричен е начальникът на отдел „Охрана“ Васил Василев.

Първолета Петкова

Александра от Славата: МОМИЧЕТО - СЛЪНЦЕ

Тя е слънчево момиче. В русото на самодивската коса грее. Когато се смее – и в очите. Александра Христозова е присъствие от Алеята на славата в „Арсенал“. Не се учудвам, че тя се учудила, когато началникът ѝ казва, че е сред отличените. Намира това за нещо, което не е търсил нарочно, защото: „Човек просто си върши работата“. Нейната работа в З/130 е предимно ръчен труд. Затова сръчността, в случаи, е важна. Александра, очевидно, има тази дарба. Тя я практика навремето като ученичка в Механото – казанлъшката Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“ в специалността „Художествени изделия от метал“. Пробала да намери реализация в тази професия, но съкаш няма и сега много възможности за това. И така – пътят към „Арсенал“ с дипломата от Техническата, освен логичен и единствено възможен, добра алтернатива. Когато и при други арсеналци често става, майката на Александра я насочва да тръгне по нейния път – работа в Завод 3 на „Арсенал“. Александра се съгласява. Това, което работи по това време, не ѝ допада особено. В тия години няма големи възможности в Казанлък. Подава документи в „Арсенал“ и така... Вече цеевеели 15 години.

Целите 15 години минават все на едно място – в Завод 3. Александра вече се чувства там като у дома си. Тук има и други нейни съученици. Но съучениците – всеки отдавна е тръгнал по своя път. Кой в България, кой в чужбина. Тя никога не е планирала да излиза да работи и живее в чужбина. Нейната майка е тук и грижата за нея, удоволствието

да са заедно, за Александра са незаменими. Майка ѝ вече е арсеналска пенсионерка. Дъщерята продължава нейния път. И пъти на баща си, който обаче си отишъл от живота търде рано... Както и брат ѝ.

Със съпруга си живеят в тихия квартал към „Орешака“. Спокойно е – „като на село“. Свободното си време обичат да прекарват навън, сред природата, където и да е. Тази година, още не е ясно ще се ходи ли на море, споделя Александра. Коронавирусната ситуация е сложна, а и отпуските са на привършване. Извънредното положение ги е поизчертало, задават си и неплатени, ако има нужда.

В З/130 повечето са жени. Мъжете са кът, не повече от 10 %, повечето работят в поддръжката. Изделията, които слобяват, са много на брой. Но слънчевото момиче не се плаши от това. Дори така е по-интересно, по-разнообразно. Но където и да си, когато работиш, трябва да имаш повече от едно на ум и да внимаваш. Затова, докато работи с ръцете, Александра не се отплесва в мислите си някъде другаде. Повечето работа тук е свързана с производството направо на готова продукция, но има и операции по изделия, които изискват доброботка на други площиадки в „Арсенал“. Изобщо, в „Арсенал“ всичко е свързано, независимо къде работиш. За Александра работата е приятна и защото винаги има с кого да се консултираш, кога да попиташ, ако не се справиш сам с техническите инструкции по изделията. Тя се справя добре, защото в Механото е учила технически предмети и е чертала, чертала... Това помага. Но помогат и колегите, и началниците. Началникът на цеха Димитър Димитров не ѝ дава възможност да откаже номинацията за Алеята на славата, Александра се смее – приема всичко с усмивка.

Усмивка се, но тихо

Веднага си личи, че не е човек, който обича да бъде в светлината на прожекторите. Казва го няколко пъти, дори трудно се съгла-

сва „Трибуна Арсенал“ да пише за нея. Но така, когато си в Алеята, за теб във фирмата се знае.

Когато идва тук за пръв път, Александра Христозова рязко се пита:

Къде съм попаднала...?

Едни гори видяла, едни пътешки, къщички като накрая на света. Завод 3 е отдалечено място, хората ползват специален вътрешен транспорт, но Александра много обича да ходи пеша до външния портал. Пеша се прибира дори до въкъщи. Дори в деня, когато се виждаме, е дошла пеша – като разходка, някъде към пологовин.

Час. Движенето е важно за работничките от нейния цех. Работят седнали по цял ден. Това е удобство, но и недостатък. Затова Александра компенсира в извънработно време. Ходи, защото обича спокойствието на разходките. Като цяло обича спокойствието, ежедневния ритъм. Когато има повече време, чете книги. Сега, в коронавирусното време, равновесието на природата я привлича още повече. До язовир „Копринка“, до близките места... Посещавала и клуб за народни танци, но пак извънредното положение попречи да продължи да играе.

Така си почива

Иначе, на работата си Александра не гледа като на нещо тежко. Напротив. Седемчасовият работен ден, заради работата в труд на категория, я устройва. В цеха има добри условия за работа – поддържа се умерена температура и зима, и лете – производството е такова. Социалните придобивки също я удовлетворяват. Завод 3 е отдалечен,

но и тук има добра столова, където обядват. Работниците я ползват, удобно е и не е скъпо. Стайте за почивка – „битовките“, също са ремонтирани и в добро състояние. „Не е като по времето, когато дойдох...“, смеет се пак Александра. Цялата инфраструктура се е подобрila. От началото, когато Александра идва тук, е минало много време. Нещата се променят. Осезаемо. Но някои неща си остават същите. Производ-

ството го изисква: да бъдеш внимателен, да се допитваш, когато нещо не ти е ясно. Внаги е по-добре да попиташ.

На Александра ѝ личи, че е отговорен човек

Спокоен и отговорен. Усмива се леко, очите ѝ се стоплят под заревото на слънцето в дългите самодивски коси. Отдалеч личи и зодията – Дева. Тя е скромен човек, на мястото си. Не вижда какво толкова има да се пише. Може би е свикнала със себе си в „Арсенал“, не вижда друг начин, освен да живее и работи така, както трябва. Тя – от 15 години. Хиляди други – повече от два пъти по 15. И тя върви по тая пътка. Арсеналската пътешка на хиляди жени и мъже в Казанлък. Е, не съвсем хиляди. Само някои от тях са част от празничната Алея на славата. Затова и Александра Христозова си пази фото-спомена от тържественото връчване на наградата и грамотата от генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев за празника на фирмата миналата есен. Сложена е в рамка – като хубав спомен.

Диана Рамналиева

На втория етаж от Казанлък до Стара Загора

Зад да пътуваш на втория етаж на автобус, не е задължително да си в Лондон. Това може да се случи и в Казанлък. Още повече, ако работиш в „Арсенал“ и ежедневната ти дестинация е до Стара Загора и обратно.

90-местният двуетажен автобус „Сетра“, управляем от шофьора Минчо Минчев, от месец Фебруари минава със „Сетра“-та, тя със сигурност се наслаждават на приятно пътуване... по британски.

Стара Загора. Предпоглътван е от пътуващите от областния град до казанлъшката оръжейница и не без основание. Предназначен по принцип за дълги пътувания, автобусът предлага всякакви удобства на своите пасажери. Климатична инсталация, кафе-машина, хладилник, WC, на гърба на всяка седалка има монитор.

За далечните задграничи пътувания, когато се налага шофьорите да се сменят, има спално помещение за тях, климатизирано и обогравдано с телефон.

Поради затварянето на границите и преустановяването на пътуванията в чужбина заради коронавируса в последните месеци, управлата на транспортната

фирма е взела решение да пусне автобуса по линията Казанлък – Стара Загора. При това – само за работещите в „Арсенал“. Макар пътуването да е кратко и арсеналци да не могат да се възползват от всички екстри, които предлагат „Сетра“-та, тя със сигурност се наслаждават на приятно пътуване... по британски.

zakaznlak.bg

ДА СТАНЕШ ВИП С ТРУД И ПРОФЕСИОНАЛИЗЪМ

Красимира Харизанова от „Алтернативата на граждани“ с ВИП-отличие

За първи път в историята тази година „Дженериали Застраховане“ връчи наградата ВИП-агент за постигнати високи резултати в

С Юри Копач

години генерален представител, а през юни 2020-а получи и най-високата награда за своята работа досега. Признание, зад което стоят години труд, дисциплина, последователност, упоритост, стремеж да е винаги в крак с новостите.

Зодия Лъв

Красимира Харизанова е от първия випуск на казанльшката Математическа гимназия. Рожда на времето, когато професионалният път на младите хора се определяше от девиза „Нация техническа“, тя завърши Технически университет - София и се дипломира като инженер по автоматика. Животът я изпраща в друга сфера, после специализира „Социално управление“, когато навлиза в специфичната материјата на застраховането, завърши второ висше образование – „Икономика“ в ПУ „Паисий Хиландарски“.

В началото е „Арсенал“

Трудовата й биография започва с „Арсенал“. Тук започва и съпругът й – Денчо Харизанов. Или, иначе казано, за отличника на „Дженериали“ и ценен експерт в състава на „Алтернативата на граждани“, началото на професионалната кариера започва от „Арсенал“. После идва трупането на опит в организационната дейност – като млад кадър три години и половина се занимава с проблемите на Общинската младежка организация в Казанльк. Днес, от позицията на времето, си дава сметка, че особено важни са уроците, които е получил през 8-те години работа в Община Казанльк и най-вече в периода, когато неин пръв ръководител е Кметът на XX век Станcho Коев. „От него научих, че и в най-трудната и невъзможна на пръв поглед ситуация има поне две решения, – споделя Красимира Харизанова. – И, че работи истински, когато всеки ден се раздаваш до край в стремежа си да уловиш пулса на най-важните за хората проблеми и да ги решаваш“. Опитът и знанията, които събра през тези години, са безценни днес в работата й на застраховател.

Клиент, екип, професионализъм

„През всичките етапи на моето професионално развитие в застраховането за мен е ценен всеки клиент. От гражданина, който е доверил колата си на нашата компания, през малката фирма, притисната от нестабилната икономическа конкуренция, до корпоративния клиент, на чиито високи изисквания трябва ежедневно да отговаряме с висок професионализъм, коректност, гъвкавост, – споделя Красимира Харизанова. – За мен е важно не толкова склучването на една сделка, а кое е най-полезното за кли-

ента, за да получи оптимална реална защита на това, кое то е застраховал“. По думите й, за да бъде на нива едно представителство в съина конкурентна среда, която съществува в бранша, трябва ежедневно да се следят новостите в самата материя, както и положителния опит на колегите. Да се доказваш във всеки един момент и най-важното – непременно да даваш коректен професионален съвет, защото човек се връща, търси консултация и ти трябва да си готов с компетентен отговор. Ако един специалист иска да се развива, трябва всеки ден да научава нещо ново, катеторична е още Харизанова. И посочва като пример ситуацията с COVID-19. Едно неочеквано събитие, което предизвика необходимостта от нов уникален продукт на „Дженериали“ – Групова застраховка за болнично лечение. Счита, че днес е особено важно и застраховането на недвижимите имоти, което спестява доста неприятности на хората, особено при

всеки допринася за успеха“, – споделя още носителката на ВИП-наградата на компанията.

„Алтернативата на граждани“ е кауза

Красимира Харизанова е от самото начало на създаването на групата „Експерти за Казанльк“, чийто наследник е Местна коалиция „Алтернативата на граждани“. Тя е в Общинския съвет на Казанльк вече за трети пореден мандат.

„Споделяните от г-н Николай Ибушев идеи за повече експертност и професионализъм в общинското управление ме вълнуват, защото проблемите на гражданите нямаят цял, – споделя тя. – „Алтернативата на граждани“ е кауза за по-добро качество на живота в нашия град, в нашата община. И аз съм удовлетворена, чувствам се „в свои води“ между колеги, с които мислим в една посока и искаме „по-широка кройка“ в решаването на

ви помощи на нуждаещи се.

Подкрепя последователните усилия на кмета Галина Стоянова за подобряване на образователната инфраструктура в община, ремонт и обновлението на учебните и детските заведения, създаването на модерна Детска млечна кухня. „Заради пандемията COVID 19 културният живот почти спря. И въпреки това Общината намери форма за традиционния, за нашия празник на розата, – отбелзва тя. – Да сме здрави и да помечтаем отново за повече открити изяви, а защо не и за възможности да се намерят средства и решение за една отоплена, уютна зала за целогодишни културни събития“.

За дарителството...

„Знае се, че ние, съветниците от „Алтернативата на граждани“, правим дарения за значими за града каузи. Смятам, че когато човек е обществено отговорен, той трябва да го прави не толкова с думи, а с дела“, подчертава общинската съветничка. Тя и нейният съпруг откливат на интересни за града инициативи – ежегодно подпомагат конкурса „Малките нашиенци“ по време на Чудомории празници, даряват за скулптурата „Японката“ на ул. „Искра“, за Техническия колеж в Казанльк, за болницата, за училища, книги, изложби... Защото колкото повече даваш, толкова по-удовлетворен се чувствува като част от общността...“

... и децата отвъд океана

За съжаление, в това препълнено с динамика ежедневие, където с много работа ставаш ВИП в своята област и си обществено ангажиран, има и моменти, в които се чувствува малко самотен. Двете дъщери – близнаки на Красимира и Денчо Харизанови от 21 години са в чужбина. И двете са се реализирали като специалисти в Страната на неограничените възможности – едната е адвокат, другата – експерт-счетоводител. Казанльшкото семейство има и четири прекрасни внуки. Ходят си на гости през океана, щастливи са с успехите им, но са далеч... Въщност, споделя наблюденията – много български семейства са така, с което страната ни е загубила хиляди млади хора с капацитет.

Да мерим възрастта в „евроГодини“

„Харесва ми шеговитата идея на г-н Николай Ибушев да мерим възрастта си в „евроГодини“, – споделя актуалната си житейска максима Красимира Харизанова. – Чувствам се млада по дух, настойчивост и упоритост да постигам поставените цели“. И всичко, което прави, доказва това.

Юлия Младенова

С екипа

това променливо време на дъждове, градушки и други подобни природни явления, характерни за сезона. В официте на „Дженериали“ всеки гражданин може да получи комплексна застраховка на своя дом срещу сума два-три пъти по-малка от вносната по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Освен професионален подход, в тази работа е важно и да обгрижват клиента си докрай – при застрахователско събитие да се погрижиш своевременно да получи полагащото се обезщетение, казва още Красимира Харизанова. Да градиш доверие всеки ден, с коректност и професионализъм – това е пътят за осъществяване генералната задача на Група ДЖЕНЕРАЛИ – Да се превърнем за своите клиенти в „ПАРТНЬОР ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ“. По същия начин тя се отнася и към своя 5-членен екип – с грижа и отговорност към професионалното израстване на всеки един от тях. „Обичам работата си, имам чудесни колеги,

общинските проблеми.“ От близо 10-годишния й стаж като общински съветник, тя е категорична, че участието на групата „Алтернативата на граждани“ в работата на местния парламент определено е в правилната посока, без партийна обремененост, но с лице и действия към неотложните проблеми на гражданите на Казанльк и населените места.

Едва ли има някак, който да оспори нейното твърдение: степента на компетентност на членовете на „Алтернативата на граждани“ – всички доказани специалисти в своята област, с богат професионален и житейски опит, е изключително висока, което допринася за качеството на работата на целия Общински екип.

Красимира Харизанова е член на две постоянни комисии – по образование, младежки дейности и спорт и по култура, туризъм и вероизповедания, както и на комисията за отпускане на финансирани

Екзотиката на едно „удобно пристанище“

В„Дестинация на броя“ ще ви отведем там, където вие или ваши колеги и приятели са посещавали интересни места „по света и у нас“. Там, където нещо ви е впечатлило, оставило трайни спомени и провокирало други да посетят тези страни, обекти, забележителности. Ако не ви е възможно да излезете извън пределите на страната, то и тук, в България, има уникални и запомнящи се кътчета, които да посетите семайно, с ваши приятели или колеги.

За мен е удоволствие да поставя началото на тази рубрика, като ви представя една екзотична и интересна страна – Малта.

глежда като крепост. Уникални са яхтеното пристанище и пристанището с ярко и красиво изрисувани рибарски лодки. Старите сгради са в пълъчен белодъждълт цвят. Само характерните малки балкончета и входни врати са в различни цветове, което им придава екзотичност и неповторимост. Туристите и гостите на Балета остават впечатлени от архитектурата на множеството катедрали и старинни сгради с красива орнаментика и изваяни статуи.

Някогашният дворец във Валета е превърнат днес в парламент

Историческият музей пази много старинни експонати, напомня-

телности продуценти на филми.

Тук са снимани кадри на култови филмови ленти

като „Троя“, „Клеопатра“, „Игра на тронове“, „Строго секретно“, „Попай Моряка“ и др. А кате-

дралата в центъра на Валета е съхранила и спомена от Втората световна война, когато през 1942 г. бомба разрушава част от нея. На двата кораба на катедралата има по един часовник – единият е замрял в деня и часа на бомбеното нападение, а другият отброява настоящото време. Близо до него е обелискът на загиналите във войната, гордо изправен с изписани иметата на героите. Ежедневно круизни яхти и малки корабчета отвеждат туристите на еднодневни разходки до другите населени и не по-малко живописни острови Гозо и Комино.

По пътя се наслаждаваме на Синята лагуна – място в Комино, където може да се плажува, макар и много пренаселено. В Малта градчетата се сливат като софийски квартали и, ползвайки атракционните влакчета или градския транспорт, островът може да бъде обиколен само за няколко часа. Времето не стига да се разгледат всички забележителности – архитектурни и исторически, и сякаш, тръгвайки

щи за многовековната история, между които и каретата на Наполеон. Пътнал в цял и причудлива растителност е и паркът край музея. А в основата му са разположени автентични топове, чиито гърмежи са изключително атрактивни. В момент на реставрация е внушителната сграда на някогашния филиал на Кеймбриджкия колеж в Малта. Изключи-

телно запомнящ се е и Националният малтийски аквариум. Едно красиво развлечение с декори, които все едно те потатат под водата в пътнал кораб, запазил красотата на подводната фауна не само на средиземноморските, но и на много други видове.

Малта е вдъхновила с природните си и исторически забележи-

си, си обещаваш пак да се върнеш, за да откриеш нови и нови неповторими и страни кътчета от тази малка, но богата с красотата си страна.

Изпращат най фойерверки – другата голяма атракция и емблема на острова. Красиво и вълнуващо – като в приказка.

Първолета Петкова

Заедно да споделим

Счастливане на лятото идва и желанието на всеки човек „малко да попразпусне“ – от хладната зима, от променливата пролет, от грижите на делника. Затова вестник „Трибуна Арсенал“ реши да прибави към обичайното ви ежедневие доза „хубаво настроение“. Отваряме една развлекателна страница, в която ви предлагаме няколко нови рубрики:

- Рецепта на броя;
- Снимка на броя;
- Анекdot на броя;
- Дестинация на броя.

За да стане тя по-интересна и пълнокръвна, разчитаме и на вас, нашите читатели. Всеки, който иска да стане автор или да предложи своите идеи за страницата „Настроение“, може да се свърже с редакционния екип на телефоните:

- 25-15 – вътр. телефон за „Арсенал“;
- 0431-57-515;
- 0885 01 98 71;
- 0887 84 65 34;

e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com

Продължава от стр. 1

Месец на Белугата в „Орешака“

Поради огромния интерес, който предизвикаха специалитетите от белуга, черен хайвер и водка „Белуга Нобъл“, които предлага ресторант „Орешака“, Седмицата на Белугата продължава до края на месец юли.

Така ценителите на здравословната храна, приготвена от естествена риба, могат да бъдат спокойни, че имат на разположение още един месец, през който ресторантът ги очаква в живописната си градина, а майстор-готвачите са винаги готови да изпълнят всяко желание от меню „Белуга“. Специално, за да сподели тънкостите в рецептите с белугата, черен хайвер и класическата им комбинация с водка „Белуга“, в Казанлък дойде известният шеф Никола Петров.

И още една изненада – както досега в Седмицата на Белугата, така и през целия следващ месец всеки ден от 19.00 часа в ресторант „Орешака“ ще звучи музика на живо. Любими песни – български и руски шлагери, световни евъргрийни допълват удоволствието от вкусната храна, хубавата компания, приказната обстановка и изключителното гостоприемство на персонала.

Вкусно, приятно, релаксиращо... неустоимо. Само в ресторант „Орешака“! И само за вас – Седмицата на Белугата, черния хайвер и водка „Белуга“ продължава до края на юли, повече от месец!

Меню „Белуга“

- Микс зелени салати с домашно опущена белуга с мариновано печено авокадо, черни домати и бадемово-лимонен дресинг;

- Бистра супа белуга с препечени кростини, поднесена с ароматен дип;

- Карпачио белуга върху канапе от краставици с пъдпъдчици яйца и черен хайвер;

- Зелени аспержи с поширано яйце, черен хайвер и водка „Белуга Нобъл“;

- Белуга темпурা със сос тартар;

- Филе белуга на BBQ със зелени аспержи, пресни бейби картофи и сос холандез.

За резервации:

тел. 0700 70 717,
www.oreshaka-bg.com

Казанлък, ул. „Орешака“ № 86,
срещу стадион „Светополис“

Честит рожден ден!

Кръгла годишнина празнува на 3 юли Първолета Петкова, дългогодишен уредник на музей „Арсенал“, а от скоро – журналист във вестник „Трибуна Арсенал“ и сайта zakazanlak.bg.

И на новото си поприще тя е все така упорита, активна, всеотдайна.

Нека да бъде здрава, да посрещне празника си и всяка следваща година с широка усмивка и радост в душата. И да остири перото, защото има още много арсеналски истории за разказане.

Честит празник! Наздраве!

От екипа

ТУК, В „АРСЕНАЛ“, МИ Е МЯСТОТО

Неговата голяма страсть са мотоциклетите и машините. От малък. Още на 15 години ремонтира първия си мотор. А парадоксалното е това, че той провокира

година в университета се организират така наречените Дни на отворените врати, в които представители на различни фирми от страната правят презентация на сът-

нологичния отдел на Завод 1 го поема като ръководител Венета Василева. На нея Даниел е безкрайно благодарен, защото тя го въвежда в работата – запознава го с колеги, развежда го из цеховете, показва му тънкостите. „Чувствам я като втора майка, защото за мен това е първата работа в живота. Нещата са представя как бих започнал, ако не бях я тя и останалите колеги. Имах късметъ и щастие до попадна на такива хора“. Първият му ментор, от когото започва усвояването на работата, е Стефан Брайков – от него усвивая да почерпи професионален опит, той му дава поле за развитие.

Тук за първи път вижда наследно как от парче метал се изработва детайл, как този детайл се монтира, какви функции изпълнява. Така се убеждава на практика, че университетът поставя базата, а всичко останало се надгражда като знание и умение в процеса на работата. Даниел е изключително любознателен. Не му е достатъчно само това, което му поставят като задачи по изделията, върху които работи. Ходи из производствени цехове, вре се ту тук, ту там. Проявява интерес към различни изделия.

Като млад и амбициозен човек, решава да продължи образоването си и уведомява за това Венета Василева като пряк ръководител, а тя го питат: „Ще се справиш ли? Едва година откакто започна работа?“. Даниел е категоричен: „Ще се справя!“. Избира тема за магистратурата – „Машиностроене и уредостроене в специалното производство“ и започва през 2018 г. Налага се да си изгради режим – до обяд е на работа, след обяд – на лекции в Пловдив до към 20.00 часа. Около 23.00 часа е в Стара Загора. Вечеря, баня и в леглото. Сутрин става в 5.30 ч. за работа. И пак отначало. Млад, енергичен, бързо се възстановява, пък и когато прави всичко с желание и амбиция, умората бързо отстъпва. Родителите му се притесняват от тази натовареност и му предлагат да смени работата си, да започне в някоя фирма в Стара Загора. Даниел обаче усеща:

тази страсти и у баща си. Не е като в нова стихотворение – „...миньор е моят татко, миньор ще съм и аз“... И това не е бизнес. Ремонти и реставрирането на мотоциклети се превръща в семейно хоби. А това хоби разпалва впоследствие интереса му към техниката.

Даниел Дечев

е от Стара Загора. На 26 години. Завършил е най-напред Професионална гимназия по електроника „Джон Атанасов“ в града на липите, но после компютрите остават назад и заради детската си страсти към мотоциклетите търси техническа специалност, за да продължи образоването си. Приемат го в Техническия университет в Пловдив, специалност „Машиностроене и уредостроене“ – гражданска профил. И ми обяснява, че понататък ще разбера защо е това уточнение. След нелеко обучение и трудни проекти завършва със степен бакалавър. В края на всяка

ветното предприятие и „Арсенал“ е сред тях.

Попадането му в „Арсенал“

определя като доста куриозно. Подава си документите за започване на работа в две старозагорски фирми и в „Арсенал“. Първи му звънът от казанлъшката оръжейница с предложение за работа като технолог. Определят му ден и час, в който да се яви във фирмата. Очаква да се проведе някакъв разговор, интервю за работа, но го изненадват с: „Честито! Днес ти е първият работен ден!“. И се започва едно тичане за подготовка на документи, получаване на работно облекло, инструктажи, запознаване с колеги... Чак сега установява какви са мащабите на предприятието и остава, меко казано, изумен. Първите три дни се губи, не може да си намери сградата, в която започва работа. Упътват го чистачката и портиерката. В тех-

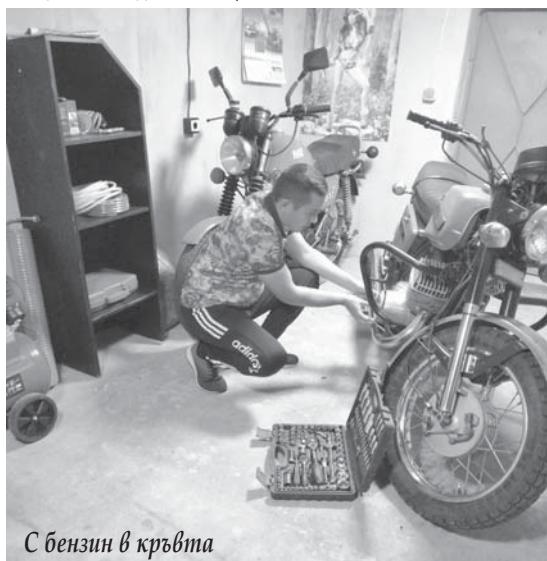
година в университета се организират така наречените Дни на отворените врати, в които представители на различни фирми от страната правят презентация на сътологичния отдел на Завод 1 го поема като ръководител Венета Василева. На нея Даниел е безкрайно благодарен, защото тя го въвежда в работата – запознава го с колеги, развежда го из цеховете, показва му тънкостите. „Чувствам я като втора майка, защото за мен това е първата работа в живота. Нещата са представя как бих започнал, ако не бях я тя и останалите колеги. Имах късметъ и щастие до попадна на такива хора“. Първият му ментор, от когото започва усвояването на работата, е Стефан Брайков – от него усвивая да почерпи професионален опит, той му дава поле за развитие.

Тук ми е мястото!

Все пак е неделя...

Сега, наред с професионалните си задължения, Даниел Дечев пише дипломната си работа за магистратурата и се надява на успешна защита.

В момента Даниел работи едно ново за него изделие. Предлагат му да стане и одитор по качеството. Пре-ди последния празник на предприятието, когато се провеждат състезанията по стрелба, се включва в отбора на Завод 1. „Не зная какъв е бил резултатът ми, но се радвам, че отборът спечели второ място в надпреварата“, споделя той. Казва още, че усеща как лека-полека се заражда интересът му към оръжията. Чувства, че въвръти към така наречената „професионална деформация“. И няма лошо – това означава, че гори в работата си, че я приема присърце. Тогава и резултатите от нея ще бъдат по-ус-

С бензин в кръвта

му е приятно да работи със студентите, на Даниел му е интересно усещането да си от другата страна. „Някак по-различно се чувствам“, споделя той. А неделата е отдадена само за моторите. Те са неговата отмора и психотерапия. Пълни резервоари дроге и кара. Така се чувства освободен, разтоварен. Екстремността обзема цялото му същество и той се отдава без раззерви на него.

пешни. Какво по-хубаво от това. Такива хора са нужни на „Арсенал“, защото това е

Новата генерация арсеналци

И те ще бъдат тези, които ще градят бъдещето ѝ в следващите години.

Първолета Петкова

Футболен клуб „Арсенал-2000“ обяви нов прием

Футболен клуб „Арсенал-2000“ започва прием на деца и подрастващи, които обичат футбола и най-важното – имат желание да тренират. Селекцията е в три възрастови групи:

- Деца – набор 2006 - 2007 година;
- Подготвителна група – набор 2008 - 2009 година;
- Предподготвителни групи – набор 2010, 2011 и 2012 година.

Футболен клуб „Арсенал-2000“ предлага прекрасни условия за тренировки, обновена спортна база, осигурена екипировка, чудесно поддържан фирмен стадион, треньори с богат опит в работата с подрастващи. Всички деца и юноши, трениращи в клуба, не заплащат такса.

За информация и записвания: 0882474101, Станислав Пехливанов

ФРАНК СИНАТРА И АВА ГАРДНЪР

Мразя те. Аз също.

Гласът. Така милиони хора по света наричали Франк Синатра – певец и актьор, омагьосал цяло едно поколение. Той е единственият син на Антонио Синатра, беден емигрант от Сицилия, професионален боксьор, пожарникар и барман, и Натали, също италианка. Роден е на 12.12.1915 г. в Хоубоукън, САЩ. Преди да започне да пее, работел какво ли не – от спортен журналист до шоумен в ресторант. Веднъж попаднал на концерт на своя кумир Бинг Кросби и се зарекъл, че също ще стане певец. Съдбата му дала този шанс – започнала работа в знаменитите сунгрови джаз-оркестри на Хари Джеймс и Томи Дорси. Злите езици говорели, че е свързан с мафиата и затова има пари и контакти. В действителност обаче мафиата не била толкова веселина, че да направи без предпоставки от когото и да било най-популярният човек на планетата. Франк имал невероятен талант, песните му мигновено ставали хитове. Скоро кадифеният му глас му носел по 50 хил. долара годишно. В края на живота си бил считан за еталон за музикален стил и вкус. Наред с този триумф, бил и успешен киноактьор, снимал се в 63 фильма. Носител е на „Оскар“, на „Златен глобус“, на 9 награди „Грами“ и на най-високата награда на САЩ

– Златен медал на Конгреса. Не бил висок – 160 см., но много красив. Марлене Дитрих го наричала „ролп ройст сред мъжете“. Оженил се за първата си любов Нанси. Имали три деца, но семейното щастие не издържало на невероят-

тието си в „Мъжът със златната ръка“ бил номиниран отново за престижната награда. Филмите, в които играе – „Висше общество“, „Манджурският кандидат“, „Детективът“, остават забележими дия в историята на киното.

На две половини.

Постепенно станало ясно, че този брак, продължил малко повече от две години, не може да бъде спасен. Официално разрывът е оформен през 1957 г. За Синатра той бил мъчителен. Отчаян, той тръсъл утешение в обятията на Хауърд Хюз. И приятелите, и публиката били недоволни от това, че чернокосата красавица с един замах разбила хубавото семейство на певеца. На концерти му Ава била посрещана с дюдюканя, пресета я нарекла безпътница. Нанси до последно отказвала да даде развод на мъжа си. Самата Гарднър не настоявала за това, тя действала по-хитро. Срещайки се нарочно с различни свои ухажвачи, презивиквала ревността и гнева на Франк. Той дори се опитал да се самоубие със сънтоворни. Все пак успял да се разведе и направил предложение на своята Ава, пред която се прекланял като пред богиня.

Вулкан от страсти.

Направили сватбата на 7 ноември 1951 г. във Филаделфия. Ава подарила на Франк златен медальон със своя снимка, а той на нея – наметало от норки със сапфирени закопчалки. Медення си месец прекарали в Маями. Но скоро проблемите започнали. Много си приличали, за да останат заедно. Кариерата на Синатра дърпната назад, докато Ава – егоистка, която никога не отстъпвала, ставала все по-популярна. Доминираща във всичко – в

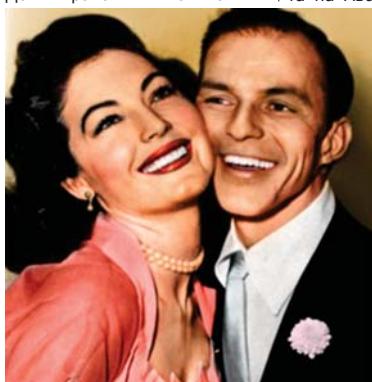

Казвала, че иска да живее 150 години, а когато дойде време да умре, да е с цигара в едната ръка и чаша уиски в другата...

Ти си всичко, което искаш!

Видели се през 1950 г. на премиерата на „Джентълмените предпочитат блондинки“. „Сякаш си загубих глагала!“, спомнял си Синатра. Състоянието му приличало на умопомрачение. Тази среща имала предистория. Връщайки се от вечеринка, Франк и приятелите му минали край къщата на актрисата. Франк направил функция с ръцете си пред устата си и викнал: „Ава Гарднър, ние знаем, че си там. Привет, Ава!“. Пердентата на прозореца се отместили, Ава се усмихнала на обаятелния напратник и му помахала с ръка. И двамата знаели как ще свърши това. Той бил женен, но тя не можела да устои на момичешките черти на лицето му, на ярките му сини очи и на неотразимата му усмивка. Така започва един от най-великите романи на Холивуд... Само след седмица те вече се носели заедно на кабриолет, стреляли с револвер, пеели песни, пиели, готвели си любими италиански ястия. „Цял живот съм искал да бъда певец и това ми изглеждаше най-важното. Сега ти си всичко, което аз искам!“, – шепнал нежно в ухото й Франк. Притеглянето между двамата било толкова силно и страстно, че околните го сравнявали с любовна корида.

Трудният развод. При мъртвата за Ава той забравял, че е женен. Срещали се тайно повече от година. За преса-

отношенията им, в леглото, в социалния живот. Уязвеният Франк завърздал романси извън семейството, в отговор Ава флиртувала с всеки, който попадне. В дома им непрекъснато се вихрели сцени на ревност. Ава дори изхвърлила през прозореца венчалния си пръстен. С такъв вулкан от страсти бъдещият им съмествен живот бил заложен на карта. Независимо от всичко, актрисата успяла да изтърне Синатра от творческата криза и кариерата му тръгнала стремително нагоре. Той подновил концертните си гастроли – по още по-блестящ начин. А за ролята си в „Оттук до вечно“ получил „Оскар“! За участ-

да може да каже и дума. Бил изпял всичко в своите песни: „Ти си дълбоко в моето сърце. Толкова дълбоко, че действително стана частича от мен“. Певецът надживява Гарднър с 8 години и умира през 1998 г. в ръцете на Барбара. Тръгнал към отвъдното под звуците на своята любима мелодия „My way“. Изпънили желанието му: положили до него буталка уиски, а на надгробния паметник написали: „Доброто предстои“. Някои журналисти отбелязали: „По дяволите календарът. Денят на смъртта на Франк Синатра – това е краят на ХХ век“.

Мария Рашкова